gratia. ergo gratia viuificat. Item culpa mortificat ut aīa: ergo viuificat a cō
trario illius. scʒ gratia. ergo ꝛc. Ubi notandū iuxta Alexandrū de alis ꝙ gra-
tia est similitudo ꝑme veritatis ⁊ similitudo summe bonitatis. Scđm q̄d est
similitudo ꝑme veritatis compatur ad aīam vt lux. Scđm vero ꝙ est simi
litudo summe bonitatis compat̄ ad aīam vt vita. Et ita habet̄ in Johāne
Joh. j. ꝙ verbum erat vita ⁊ lux hominū lucens in tenebris ⁊ ideo gratia q̄
est similitudo eius ꝯpatur ad aīam vt lux ⁊ vita. Inquantum aūt gratia vt
lux compatur ad aīam. ꝑmo remouet ab ea dissimilitudinē lucis eterne. et
quantū ad hoc est effectus eius purgare. Scđo disponit eam simili dispositō
ne vt possit similis esse in actu. ⁊ tunc dicitur ipsum illuminare. Ultimo in-
format ipsam. ⁊ tunc dr̄ eam ꝑficere. Scđm aūt ꝙ gratia ē similitudo sum-
me bonitatis compat̄ ad aīam vt vita. q̄ sic compatur ad eam vt amor. ⁊
ille amor impressus vita est qua iam viuit deo. ⁊ ꝭm hunc modū actus gratie
est viuificare. Ad rōnes in oppositū. Ad primā respondet̄ negando ꝯñtiam
Et ratio ē. Tum ꝑmo. quia presupponi videt̄ in argumēto ꝙ gratia se habe
at in viuificatōne aīe sic ut agens mediū. ⁊ h̄ non est verū sed se habeat vt
causa formalis qua peccatū expellit̄. sicut ignis frigꝰ aufert calorem in sub
iecto tanto. non sicut instrumēto sed sicut forma ꝯtraria. Tum scđo non ē ve
rum quod dr̄ in minori. q̄ in creatōe etiam forma naturalis est qua res for
mata esse formaliter accipit vel etiā ipm̄ quo est quicquid sit illud. Ad secū
dam rñdetur negando ꝯsequentiā. Et ē ratio. quia solus deus delet pc̄ta effe-
ctiue. formaliter delet ipa gratia. Deus aūt nullius est forma ꝑfectiua. Ad
terciam rñdetur. negando ꝯsequentiā. Et rō est. quia vita spūalis ipius aīe
est ipsius gratie effectus ꝑ se. Ipius aūt fidei ⁊ caritatis ratōne gratie in q̄-
bus manifestat̄ vita quasi ꝑ sensum. sicut manifestat̄ vita in corpe ꝑ sensum
⁊ motum. sic vita gratie manifestat̄ ꝑ motū fidei sicut ꝑ sensum ⁊ per motū
caritatis sicut ꝑ motum.

Ad scđam questionem sic ꝓceditur Et vidr̄. ꝙ remotio
siue expulsio culpe ꝑcedat tactum siue infusionem gratie. Primo sic ex pñti
euangelio. vbi ꝑmo ꝙ christus tactu sue manus resuscitaret puellā expulit
turbam tumultuantē. Vñ Grego. libro moraliū dicit. Foris aūt turba eijci
tur vt puella suscitet̄. quia nisi ꝑus a secretioribꝫ cordis expellatur seculariū
multitudo curarū. aīa que intrinsece latet mortua non resurgit. ⁊ ita vt
glo. hic innuit. non introducit̄ gratia nisi expulsa culpa. Scđo sic. Remissio
culpe ⁊ infusio gratie se hn̄t sicut illuminatio ⁊ purgatio. sed purgatio prece-
dit illuminatōnem ꝭm Dyonisiū. ergo ⁊ remissio siue expulsio culpe ꝑcedit gra-
tie infusionem. Tercio sic In quolibet motu recessus a termino a quo prece-
dit accessum ad terminū ad quem. vel tempe si est motus successiuus. vel na-
tura si sit mutatio subita. sed iustificatōis siue viuificatōnis. terminꝰ a quo
est culpa. terminus ad quē est gratia qua viuificat̄ aīa. ergo expulsio culpe ꝑce
dit infusionē gratie. In oppositū arguit̄. causa naturaliter ꝑcedit effectum
sed infusio gratie ē causa expulsionis culpe quia infundendo gratiā deꝰ pc̄tā